

I den ene Ende af Salen stod en simpel Talerstol, bag hvilken den gamle Ladelænges raa Lervæg var dækket af et Dannebrogssflag, der var ophængt saaledes, at det hvide Kors tegnede sig oprejst i den røde Dug. Bænkerækkerne foran Talerstolen var saa godt som udelukkende optaget af Kvinder, medens Mændene havde Plads i den nederste Ende af Salen og langsmed Væggene til bægge Sider.

En særlig Opmærksomhed i Forsamlingen vakte Else Anders Jørgen og hendes Datter Hansine, der havde taget Sæde paa en af de midterste Bænkerækker. Else Anders Jørgens fyldige Skikkelse med de lyse, udhævede Øjne, det staa-graa Haar og den store Gyldenstykkets Hue, hvorfra to brede, røde Silkebaand hang ned til den ene Side, vilde have tiltrukket sig Opmærksomhed i enhver Forsamling; men den særlige Grund til den Opsigt, hun idag vakte, var den almindelig kendte Omstændighed, at det var i hendes Hjem, Kapellanen og Væver Hansen havde haft de Sammenkomster, der dannede Indledningen til denne Dags store Begivenhed.

Paa en Maade mente man endog at skyldte Else Sagens lykkelige Tilendebringelse. Da hun nemlig ikke havde været tilstede ved Kapellanens og Væver Hansens første Sammentræf i hendes Hus, og da hun ved Hjemkomsten hørte om dets uheldige Udfald, havde hun taget den Beslutning paa egen Haand at opsøge Hr. Hansted, for hvem hun — trods alt — havde bevaret en usvækket Hengivenhed, siden de første Gang mødtes ved Datterens Sygeseng. Straks den paafølgende Søndag gik hun efter Gudstjenesten hen til ham udenfor Kirken og bad ham om ved Lejlighed at forny sit Besøg hos hende „for at træffe gode Venner, der meget ønskede at tale med ham“. Hr. Hansted havde straks og med Glæde modtaget hendes Indbydelse; og da hun i Forvejen havde sikret sig Væver Hansens og et Par andre af Byens ledende Mænds Nærværelse, kom det saaledes endelig til en alvorlig Menings-Udveksling mellem Kapellanen og Menigheden.

I Anledning af disse Hr. Hansteds gentagne Besøg i Anders Jørgens Hus havde Hansines Veninder ofte drillet hende med